

अप्रकेते (3. श्र + प्र०) adj. unterschiedlos, unerkennbar: अप्रकेतं सत्तिलं सर्वम् रुद्म् RV. 10, 120, 3.

श्वप्रक्षित (3. श्र + प्र०) adj. ungemindert, wohlerhalten: वसु RV. 1, 53, 8. अप्रगुण (3. श्र + प्र०) adj. verwirrt AK. 3, 2, 21.

श्वप्रचङ्गश (3. श्र + प्र०) adj. ohne Sehkraft: पर्यस्ताता अप्रेचङ्गशा श्रस्तिणा: सत्तु पाठांगा: AV. 8, 6, 16.

श्वप्रचेतस् (3. श्र + प्र०) adj. unverständlich, thöricht: कथा विधात्प्रचेताः RV. 1, 120, 1.

अप्रचेय (3. श्र + प्र०) nicht zu ergründen (?), ein Bein. Çiva's Çiv. श्वप्रचयुत (3. श्र + प्र०) adj. 1) unerschüttert RV. 2, 28, 8. — 2) nicht abweichend von Etwas, treu anhängend, befolgend, mit dem abl.: एतद्वा ऽभिहितं सर्वं निःश्रेयसकरं परम्। अस्माद्प्रचयुतो विप्रः प्राप्नोति परमां गतिम् || M. 12, 116.

1. अप्रज (3. श्र + प्र०) adj. f. श्रा nicht gebährend, das Kind im Mutterleibe zurückhaltend: संवत्सरहयं तं तु गन्धारी गर्भाहितम्। अप्रजाधारयामास MBh. 1, 4491.

2. अप्रजन् (von 3. श्र + प्र०) adj. f. श्रा ohne Nachkommenschaft, kinderlos: अप्रजाः सत्त्वनिष्ठाः RV. 1, 21, 5. M. 9, 196. 197. N. 1, 5. R. 1, 37, 23. मिथुनप्रजास् Kān. 37. — Vgl. अप्रजस्.

1. अप्रजाजि (3. श्र + प्र० von ज्ञा) adj. unerfahren, ungeschickt: त एते स्मिरीतस्त्रं तन्वते अप्रजाजयः RV. 10, 71, 9.

2. अप्रजाजि (3. श्र + प्र० von ज्ञा) adj. nicht zeugungskräftig: रेतः ÇAT. Br. 2, 3, 4, 14.

1. अप्रजास् (3. श्र + प्र०) adj. ohne Nachkommenschaft, kinderlos: श्वं वाप्रजासं कृष्णम् AV. 7, 35, 3. 12, 8, 5, 7.

2. अप्रजास् (wie eben) adj. dass. P. 5, 4, 122. Vop. 6, 26. ÇAT. Br. 1, 6, 1, 17. R. 1, 14, 29. 39, 2. 43, 12.

अप्रजासता (von अप्रजास्) f. Kinderlosigkeit AV. 9, 2, 3.

अप्रजासत्ते (von अप्रजास्, nom. von अप्रजास्) n. dass. AV. 8, 6, 26. 10, 1, 17.

अप्रता (loc. von अप्रति) adv. ohne Entgeld: न सेमो अप्रता पैषे RV. 8, 32, 16.

अप्रति (3. श्र + प्र०) adj. unwiderstehlich: य एक इप्रतिमन्यमान आदस्माद्यो श्वानिष्ट तव्यात् RV. 5, 32, 3. 2, 19, 4. यह वृत्रा भूरीएको अप्रतिनिः कृति 4, 17, 19. Davon अप्रति adv.: त्वयो अप्रत्यमुरत्य वीरान् RV. 7, 99, 5. 23, 3. 83, 4. 1, 53, 6. 9, 23, 7. AV. 7, 50, 1. — Vgl. अप्रता.

अप्रतिकार (3. श्र + प्र०) adj. vertrauend oder des Vertrauens würdig (विश्वस्त, विश्वासपात्र) Gāt̄. Dh. im ÇKDra.

अप्रतिकर्मन् (3. श्र + प्र०) adj. ohne Gegenthalt, dessen Thaten unvergleichlich sind R. 1, 73, 22; vgl. अप्रतिकर्मन् 76, 18. 5, 20, 17. 6, 63, 35.

अप्रतिगृह्णी (3. श्र + प्र०) adj. von dem man nichts annehmen darf ÇAT. Br. 14, 6, 10, 3. (= Brh. År. Up. 4, 1, 3.) Kāt̄. Cr. 25, 8, 16.

अप्रतिगृह्णक (3. श्र + प्र०) adj. der nichts annimmt: श्रेत्रियाः ÇAT. Br. 13, 4, 3, 14. Åv. Cr. 10, 7.

अप्रतिगृह्ण (3. श्र + प्र०) adj. was nicht angenommen werden darf: प्रतिगृह्णाप्रतिगृह्णम् M. 11, 253.

अप्रतिघ (3. श्र + प्र०) adj. nicht zurückzuschlagen, nicht zu besiegen: अप्रतिघ रुद्म् M. 12, 28.

अप्रतिदृप् (3. श्र + प्र०) adj. ohne Gegenmann im Kampfe, unbesieglich: वायप्रतिमवर्णामप्रतिदृप्तमाहृवे R. 1, 76, 18. पौरुषे चाप्रतिदृप्तः (राम:) 6, 70, 37. प्राण मे सुमल्लीर्यमप्रतिदृप्तमाहृवे 5, 22, 19. सो ऽहं वनमिदं प्राप्ता निर्जनं लक्ष्मणान्वितः। सीताया चाप्रतिदृप्तः (auch ohne Widerspruch von Seiten der Sita) सत्पवदे स्थितः पितुः 2, 107, 8. Oder ist etwa अप्रतिदृप्तः (voc.) zu lesen? Gorā. 113, 8: सो ऽहं वनमिदं दुर्गं निर्जनं लक्ष्मणान्वितः। सीतीतशागतो वीरं सत्पवदे स्थितः.

अप्रतिदृप् (3. श्र + प्र०) adj. (ein Ross,) das keinen (würdigen) Deichselgenossen findet ÇAT. Br. 13, 4, 2, 1, 2.

अप्रतिधृष्टशवस् (3. श्र + प्रतिधृष्ट - शवस्) adj. dessen Wucht man sich nicht entgegenstellen kann, von Indra RV. 1, 84, 2.

अप्रतिधृष्टः (3. श्र + प्र०) adj. dem man nicht trotzen kann: वातः VS. 38, 7.

अप्रतिपद् (3. श्र + प्र०) adj. nicht einhaltend, unzuverlässig VS. 30, 8. MAHIDH.: = विकल.

अप्रतिवल (3. श्र + प्र०) adj. gegen den keine Kraft auskommt, von unvergleichlicher Kraft R. 6, 70, 55.

अप्रतिब्रुवत् (3. श्र + प्र० von ब्रू mit प्रति) adj. nicht widerredend: सुज्ञातैरद्वा ऽप्रतिब्रुवदिः AV. 3, 8, 3.

अप्रतिभम् (von 3. श्र + प्रतिभा) adj. schüchtern, bescheiden AK. 3, 4, 98.

अप्रतिभा (3. श्र + प्र०) f. das Nichtwagen einer Handlung, Scheu davors: प्रजापतेरुगुणाद्यानम् — अप्रतिभायो वा तदादः Kāt̄. Cr. 12, 4, 23.

अप्रतिम (von 3. श्र + प्रतिमा) adj. f. श्रा ohne Gleichen, unvergleichlich: अप्रतिमर्कम् R. 1, 76, 18. 5, 20, 17. 6, 63, 35. द्वयेणाप्रतिमेन N. 16, 7. PĀNKAT. III. 240. गतीनाप्रतिमेन Viçv. 14, 10. लोकेष्वप्रतिमो भुवि N. 1, 14. चकाराप्रतिमं लोके तपः परमदुष्करम् Viçv. 15, 2. नेष्वप्रतिमो ऽब्रुन्: Hip. 1, 37. द्वयेणाप्रतिमा भुवि R. 1, 34, 14. 36, 13. 3, 38, 17. Viçv. 13, 5. Hip. 2, 18. Sāv. 2, 18. N. 10, 25. अप्रतिमा गुणैः R. 4, 28, 18. त्रियु लोकेष्व नारीणां द्वयेणाप्रतिमाभवत् SUND. 3, 15. अनेकशास्त्रेष्वप्रतिमवृद्धिम् PĀNKAT. 196, 17.

अप्रतिमन्यूपमान (3. श्र + प्र०) adj. unfähig den Eifer, den Zorn gegen einen Andern geltend zu machen: अधरे पव्यत्वामप्रतिमन्यूपमानाः AV. 13, 1, 31.

अप्रतिरथ (3. श्र + प्र०) 1) adj. ohne Gegenmann im Kampfe: स यः स इन्द्रः। एष सो ऽप्रतिरथः ÇAT. Br. 9, 2, 3, 5. Çik. 192. Çik. Ch. 89, 3. — 2) m. a) Kämpfer TRIK. 3, 3, 195. BHŪRIPRA. im ÇKDra. — b) N. pr. ein Sohn Indra's, angeblicher R̄shi von RV. 10, 103. RV. ANUKR. ein Sohn Rātināra's VP. 448. — 3) n. die von Apratiratha verfasste Hymne: ब्रह्मान्प्रतिरथं श्रेत्रियं ÇAT. Br. 9, 2, 3, 1. 5. Kāt̄. Cr. 18, 3, 17. 11, 1, 9. Åv. Cr. 4, 8. Gāt̄. 3, 12. यथात्रामङ्गलं साम तद्प्रतिरथं विदुः Hār. 121. प्रतिरथं यथात्रामङ्गलसाम्नि च ein Gesang, der bei einem Feldzuge für glückbringend angesehen wird, TRIK. 3, 3, 195. Daraus haben BHŪRIPRA. im ÇKDra. und Wilson drei Bedeutungen gemacht: a) यात्रा Marsch, b) मङ्गल गlückbringend, c) तामन् Sāmaveda.

अप्रतिरूप (3. श्र + प्र०) adj. f. श्रा 1) nicht entsprechend, unangemessen ÇAT. Br. 14, 4, 1, 2. fgg. (= Brh. År. Up. 1, 3, 2. fgg.) 5, 1, 8. (= 2, 1, 8.) — 2) ohne Gegenbild, unvergleichlich, im guten und im bösen Sinne: रुद्माप्रतिरूपाय R. 1, 36, 20. तस्यास्त्वप्रतिरूपायाः 3, 38, 20. 6, 74, 12. वृत्तः M. 12, 28.